

Négykezes előszó

Gondolván, hogy a Kerényi leginkább tudományos igényű diákok közössége, az ember hajlamos tévesen úgy ítélni, hogy csak egy fajta kerényis létezik. Viszont ez alapvető tévedés, ugyanis mint mindenből, ideális kerényisből is két fajta van: van olyan kerényis, amelyik a szakmaiságra koncentrálnak, és van olyan is, amely sokkal inkább a kollegialitásra. Persze az is tévedés, hogy a kettő kizárja egymást, hiszen ideális esetben az utóbbi csoport tagjai éppúgy feddhetetlenek szakmailag, mint amennyire kollegiálisak a szakmaiságra koncentrálnak kerényisek.

A tökéletes kerényisek úgy születnek, hogy ez a kétfajta kerényis egy személyben manifesztálódik. A tökéletes kerényisekről még azt is érdemes tudni, hogy rendkívül ritkák, viszont teljesen egyedül is alkalmasak arra, hogy eleget tegyenek annak a meg-tisztelésnek, hogy előszót írjanak az immár tényleg valódi sorozatként létező *Annona Nova* valamelyik kiadásához. Mi egyenként nem kíséreljük meg azt, hogy tökéletes kerényisként tetszelegjünk, mégis úgy gondoljuk, hogy együtt talán méltó köszöntőt tudunk nyújtani mind e kötetnek, mind volt szakkollégiumunknak. Az előszavunkban a következő gondolatot szeretnénk kiemelni: Kerényisnek – ha nem is tökéletesnek – lenni jó dolog, [ez szinte magától értetődik], de mégis a sokat hangoztatott szakmaiság-közösség-önállóság három alappillére az utóbbi időben más értelmet nyert az egyetemeken és a szakkollégium(ok)-ban egyaránt.

A 2013-as diáktüntetések óta – de talán előtte is – közhely, hogy a magyar egyetemi rendszer sokszor inkább a diákok ellen van, mint értük. A hivatalos szervek persze számos módon próbálták megreformálni a felsőoktatást, de úgy tűnik, egyelőre kevés sikerrel. Szerintünk az oktatási reformerek nagyon sokat tanulhatnak a Kerényitől (és emellett persze úgy általában a rendes szakkollégiumoktól). Mivel mindennek oka van, annak is, hogy lassan hús évé szinte csak szakkollégiumokból kerülnek ki sikeres hallgatók mind a munkaerőpiacra, mind – bár egyre ritkábban – egyenesen az akadémiai életbe. Mi itt természetesen nem szándékozunk kizárólagos véleményt nyilvánítani a magyar felsőoktatásról, sőt talán nem is lehet egy elmével felfogni, hogy hol romlik el egy ilyen

bonyolult struktúra. Legyen elég, hogy rávilágítunk arra, mi az oka annak, hogy a kerényisek egyéni érdemeik mellett sikeresek.

Hadd emeljük ki először a legfontosabbat: a Kerényi decentralizált. Ez alatt azt értjük, hogy minden tisztséget betöltő tag pusztán egy olyan személy a tagok közül, aki elvállalt valamilyen kötelezettséget, és a szakkollégiumi tanár sem holmi felügyelő tanár, sőt, sokkal inkább olyan, mint egy másik hallgató. Senki nem nyilatkoztatja ki, hogy mi fog történni a Kerényiben. Ha a diákok egyszer legjobb meglátásuk szerint úgy döntenek, hogy az *Annona* kiadása helyett minden évben aranymedállal tüntetik ki a legtudománytalanabb előadás büszke kiötlőjét, akkor az lesz, legyen ez bármennyire is fura ötlet. Kerényisként megismerjük, megtanuljuk tisztelni és igényelni az autonómiát. Mindemellert a Kerényi egy olyan oktatási intézmény, amelyben nincsen konkrét standardizált tananyag, mert egy hallgatónak kötelessége magától kitalálni, hogy mit akar csinálni szakkollégistaként. Mégis van mit számon kérni, hiszen egyértelmű, hogy – ha nagyon akarjuk – a kerényiseken számon lehet kérni a szakmaiságot, az önállóságot, illetve a kollegialitást. Az viszont egyértelmű, hogy hallgatóink nem azért sikeresek, mert számon lehet őket kérni, hanem éppen azért, mert a szakkollégium az intézményesített számonkérésektől függetlenül működik. A bölcsészettudományokban nagyon ritka a szakmaiság önállóság nélkül – de talán kár is ilyen szerényen fogalmazni, hiszen a bölcsészettudományokon kívül is ritka. Az pedig talán szerény fogalmi igazság, hogy közösség sincs önálló személyek nélkül. Mindezt szem előtt tartva, ameddig a felsőoktatási reformerek a magyar egyetemek jövőjét az autoriter, centralizált és inflexibilissé nevelt közösségekben látják, mi nem fogunk meglepődni az újabb kudarcokon és a magyar felsőoktatás lassú, de elkerülhetetlen hanyatlásán.

Úgy látszik ebből, hogy a hagyományos értelemben vett „Egyetemre” jární egyenlővé válik a szakkollégiumi étellel és munkával. Nekünk az aktív egyetemi évek alatt mindenképp olyan pluszt jelentett a szakkollégium, amit a hagyományos, avagy egyre kevésbé hagyományos képzésből aligha lehetett volna kinyerni, legyen itt szó a klasszikus értelemben vett tanulásról vagy más, új készségek elsajátításáról. A szakkollégiumban olyan ismeretekre tehetünk szert, mint a csapatmunka mibenléte, a felelősségteljes, kollegiális viszony kialakítása, vagy épp a váratlan helyzetek megoldására való alkalmasság – mindezt pedig a szak-

kollégisták értelmes szűrőjén keresztül, folyamatos kritikai monitorozással.

De kerényisnek nem csak azért jó lenni, mert a hallgatóknak lesz valamilyen elképzelése a szakmaiság-közösség-önállóság mi-benlétéről. Szerintünk egy volt kerényis egészen máshogy, talán gazdagabban érzékeli a körülötte levő világot és a saját életét is. Szakkollégiumi látásmódot szerez. A Wagner-évnek ugyan vége, mégsem alaptalan felidézünk a szellemét egy hasonlat erejéig. Azt mondhatnánk, hogy a szakkollégium, mint egy Leitmotiv húzódik végig az intézmény hallgatói (a „jó kerényisek”) életé-nek zenedrámáján. Ebben a formájában nem az ereszkedő vagy az emelkedő motívumok közé, hanem a lét hullámozó motívumai közé tartozik: nem egyértelműen a negatív vagy pozitív pólus felé közelít, inkább a kettő között közvetít. Mégis ebből a hullámozó vezérmotívumból a zenemű során sok más zenei kép vezethető le, legyen az a „tudományhoz-való-viszonyulás” az „intellektuális-udvariasság” avagy a „másik-vacsorája-éjszakai-elpusztításának” gondolatai.

Egy jó Leitmotiv nehezen irható le egy szóval – mint ahogy a szakkollégiumi élmény sem. Mégis ebből az élményből – legyen bár zenei vagy egyetemi tapasztalat, – megannyiszor profitálhat az, aki szakkollégiumnak tagja volt. És némelyek abban a kitüntetett szerencsében részesültek, hogy az általunk is szeretettel emlegetett Kerényi Károly Szakkollégium tagjai lehettek. A Kerényi-motívum modulálhat dűrba vagy mollba, tempója olykor változhat, de az életút bukkanóin vagy örömteli pillanataiban rendre felhangzik. Felcsendülhet olykor, ha az ember nekifog valaminek, ha befejez, vagy abbahagy valamit, olyankor is hallható, ha társadalmi problémákról vagy baráti kérdésekről folyik a terepere, hallható konferenciákon és összejöveteleken egyaránt. Kellemetlen pillanatokban is – oktalan kotnyeleskedések, kéretlen kritikák esetében is felcsendül valahol a mélyben. Elmondhatjuk az előzőek alapján, hogy a Kerényi-motívumnak – egy kis szerénytelenséggel – köze kell, hogy legyen a siker vissza- és visszatérő gondolatához is.

Ennek a sikerre termett Szakkollégiumnak, a szakkollégiumok népes családjának egyik méltán híres tagjának évi termése, *Annonája* az, amit az olvasó a kezében tart. Tematikájában ismét a szakmai sokszínűségé a vezető szerep. Az intézményt meghatározó diverzitás jól látható a kiadvány szövegeiben is, de tudható az is, hogy az igazi szerkesztői elv a szövegek kerényisessége volt

– hogy át- meg átszöje a kerényi-motívum, valami, ami nem minden egyetemista, hanem a szakkollégisták számára érhető csak el. Hiszen legyen bármi is a Kerényi, valószínűleg mi is a levegőbe beszélénk, hogyha nem volna képes olyan dolgokat létrehozni önerőből, mint a jelen kötet.

Égő Áron – Mátyási Róbert

A Kerényi Károly Szakkollégium tagjai a 2012/2013-as, illetve a 2013/2014-es tanévben

Babinszki Kata	Kovács Krisztina Rita	Szanyi-Nagy Judit
Bárdos Dániel	Kovács László	Szatmári Áron
Bozsoki Petra	Márjánovics Diána	Szávold Brigitta
Branczeiz Anna	Mohácsi Balázs	Szili József Dániel
Dombrovszki Áron	Nagy Zsófia	Szolnoki Anna
Ferenczy Nikolett	Németh Dániel	Takács Bálint
Ferkó Dániel Tibor	Pálfy Eszter	Takács Dóra Katalin
Főfai Rita	Perczel Anna	Tóth Bálint
Gelb Lilla	Pocsa Réka	Tuboly Ádám Tamás
Hénics Fruzsina	Rétfalvi Petra Zsófia	Varga Réka
Herczog Zoltán	Schelhammer Zsófia	Vári Ágnes
Horváth Zsuzsanna	Simon Attila	Venczeli József
Hovanec Zoltán	Soós Kinga	Vilmos Eszter
Jaksa Csaba	Szabó János	Vörös Eszter
Kocsis Árpád	Szabó Viktória	Zsupos Norbert
Kopcsó Krisztina	Szakál Katalin	

A Kerényi Károly Szakkollégium mentorai a 2012/2013-as tanévben

András Csaba	Ferenczy Zsófia	Tuboly Ádám Tamás
Boros Gábor	Kiss Georgina	

A Kerényi Károly Szakkollégium mentorai a 2013/2014-es tanévben

Csöngé Tamás	Horváth Gábor	Takács Bálint
Kiss Georgina	Pálfy Eszter	Tuboly Ádám

A Kerényi Károly Szakkollégium tanára a 2012/2013-as, illetve a 2013/2014-es tanévben

Bagi Zsolt

